

Rättighetsbaserad förvaltning och småskaliga fiskerier i EU:

Mänskliga rättigheter kontra äganderätt

LIFEs ställningstagandedokument avseende ITQer

December 2016

Sammanfattning

Detta dokument fastställer LIFEs position avseende Individuella överförbara kvoter (ITQer). Den gemensamma fiskeripolitiken (GFP) lämnar möjligheten öppen för EU:s medlemsstater att upprätta system för överlåtbara fiskerättigheter, och genomförande av förbud mot kassering har återuppväckt debatten om att införa sådana rättigheter. ITQer har orsakat oändliga kontroverser inom EU:s småskaliga och kustfiske (SSCF) och det är viktigt att vi konfronterar och undersöker denna metod att fördela fiskerättigheter, med tanke på risken för att de kan göra en comeback i EU. ITQer införs ofta med det uttalade syftet att minska överkapacitet och förbättra effektiviteten i ekonomin, men underlåtenheten att beakta rättvisa tillsammans med andra aspekter av de mänskliga rättigheterna (civila och politiska, sociala, ekonomiska och kulturella) i fiskesamhällen har inneburit att ITQer har missgynnat SSCF och begränsat deras möjligheter att åtnjuta sina mänskliga rättigheter. I detta sammanhang, och med tanke på de omfattande lokalt betydande ekonomiska, kulturella, sociala och miljömässiga fördelarna som SSCF ger är det viktigt att kritiskt analysera EU eller medlemsstaternas förslag om att införa ITQer mot både avsiktliga och oavsiktliga skadliga konsekvenser som kan bli följden för SSCF och att se till att bestämmelser som mildrar sådana skadliga konsekvenser ingår i alla initiativ.

Det finns många påståenden om fördelarna med att tillämpa klart definierade individuella rättigheter (t.ex. ITQer) inom fiske, och det är syftet med denna ståndpunkt att avmystifiera frågorna: att tydligt definiera vad som menas med ITQer; att bedöma påståendena som ges till stöd för dem; att ge en tydlig uppsättning designprinciper om ITQer ska införas; och föreslå alternativ till ITQer som skulle vara förenliga med en livskraftig SSCF-sektor.

Där de har införts runt om i världen har erfarenheterna varit konsekventa: ITQer har lett till förlust av arbetstillfällen, ägarkoncentration och ökade sociala och ekonomiska kostnader för SSCF. Av dessa skäl, och många andra som ges nedan, motsätter sig LIFE införandet av ITQer. I detta dokument drar vi slutsatsen att många av de påstådda fördelarna med ITQer är hypotetiska, falska, ideologiskt motiverade, eller överdrivna, eller alla dessa. ITQer förbättrar inte hållbarheten och förvaltningen och förbättrar endast effektiviteten i en snäv ekonomisk bemärkelse, som inte tar hänsyn till det bredare sociala och kulturella värdet av småskaligt kustnära fiske. Ett av huvudsyftena med detta dokument är också att belysa de effekter som ITQ-system har haft på SSCF-fiskare runt om i världen, för att referera dessa konstateranden, och att koppla dessa negativa resultat till målen för fiskeriförvaltningen i Europa, framför allt artikel 17 i gemensamma fiskeripolitiken, som föreslår införandet av sociala och miljömässiga kriterier vid fördelningen av fiskemöjligheter som kvoter i frånvaro av överlåtbara fiskerättigheter.

Kontext

Obligatoriska överlåtbara fiskerättigheter (TFCer) föreslogs ursprungligen av kommissionen under den senaste GFP-reformen. Dock förkastades deras förslag av medlemsstaterna, som också avvisade tanken på differentierade åtgärder för små- och storskaligt fiske. Förslaget att lämpliga skyddsåtgärder ska vara på plats i ett sådant obligatoriskt TFC-system för att säkerställa att industrin ska uppföra sig på ett ansvarsfullt sätt avvisades också.

Som en följd av detta har den reformerade GFP lämnat öppen möjligheten för medlemsstaterna att införa överförbara system för fiskerättigheter, utan att etablera nödvändiga skyddsåtgärder för att säkerställa ett ansvarsfullt beteende i branschen, eller skydda det småskaliga fisket från oönskade effekter av ITQer. Till exempel anges i ingressen (punkt 42) att medlemsstaterna "ska kunna införa ett system med överlåtbara fiskenyttjanderätter", och definierar TFC som "återkallningsbar

användarrätt ... som innehavaren får överlåta”. Artikel 16 och 17, som kräver att kommissionen underrättas om allokeringssystemer för fiskemöjligheter samt öppna och objektiva kriterier som ska användas för att fördela fiskemöjligheter, är underordnade användningen av TFC.

Även om ITQer, liksom överlåtbara fiskenyttjanderätter, kan vara återkallbara användarrättigheter i princip, men i praktiken kan det vara svårt att genomdriva. En regering som försöker återkalla sådana överlåtbara rättigheter skulle sannolikt dras in i juridiska processer, och potentiellt drabbas av stora ersättningskrav.

Denna uppenbara motsägelse mellan artiklarna 16 och 17 är inte speciellt hjälpsam men ska ses mot de ökande bevisen för att genomförande av vad som utgör ett gratis bortgivande av en allmän resurs har negativa konsekvenser för stora och små fiskare, liksom ofta utsatta kustsamhällen.

Det är därför som LIFE med viss oro ser på att den svenska regeringen föreslår att införa ett ITQ-system från den 1 januari 2017 rörande bottenfisket i Östersjön och Nordsjön. Det har rapporterats att småskaligt kustfiske i Östersjön ska undantas, och att åtgärderna kommer att vidtas för att skydda småskaligt kustfiske. Men mycket beror på om det blir en rättvis fördelning av kvoten mellan olika fiskeflottesegment från start.

Introduktion till Rättighetsbaserad förvaltning

Rättighetsbaserad fiskeförvaltning (RBM) är ett fiskeriförvaltningsverktyg. RBM-system tilldelar en säkerställd rätt till en viss volym av fångst, för att använda ett visst mått av fiskeansträngning, eller få tillgång till vissa fiskevatten, i allmänhet för att ta itu med överkapacitet och / eller överfiske inom ett fiske. Vissa RBM-system ger rättighetsinnehavaren en fast mängd fångst av ett specifikt fiskbestånd, och möjligheten att sälja, byta eller hyra ut denna rätt till andra. RBM tillvägagångssätt, varav individuella överförbara kvoter är en form, ges ofta förtjänsten för att kapaciteten framgångsrikt minskas och att andra förvaltningsmål uppnås, trots det sammanfallande införandet av vetenskapligt fastställda fångstbegränsningar och mer effektiv reglering och tillsyn som stöder dessa framgångar. Denna sammanblandning leder ofta till att felaktiga slutsatser dras, ofta av egenintresse, som fokuserar på införandet av äganderätten till tillgång till resursen i stället för en effektiv förvaltning och reglering.

Med tanke på risken för dåliga eller negativa utfall i RBM-system, särskilt, men inte nödvändigtvis uteslutande, för småskaliga fiskare och samhället i stort, måste de tillämpas med stor försiktighet. Det finns viktiga avvägningar i alla RBM-system, därför är bra systemdesign som stöder SSCF, vilket beskrivs senare i detta dokument, absolut nödvändigt där RBM ger en effektiv grund för fiskeriförvaltning.

På grundval av ovanstående, avvisar LIFE användningen av RBM-system som inte införlivar särskilda skyddsåtgärder för det småskaliga fisket. LIFE efterlyser snarare en människorättsbaserad strategi för fiskeriförvaltningen i motsats till en äganderättsbaserad strategi. Med införlivandet av principerna om mänskliga rättigheter i fiskeförvaltningen undviks inte bara de negativa resultaten av resursprivatisering men tillhandahåller också en mycket mer rättvis lösning, inte minst när det gäller SSCF-samhällen, som alltför ofta är marginaliserade i fiskeriförvaltningen och politiska beslutsprocesser.

En översikt av RBM-system inklusive ITQer

Individuella överförbara rättigheter är en form av RBM, men de är inte den enda formen. Nedan ges en översikt över andra former av RBM.

Individuella kvoter (IQ) – IQ är förknippade med fartyglicenser eller fartygsägande, och tilldelas i allmänhet på grundval av tidigare meriter. IQer kan eller kan inte överlåtas oberoende av fartyget eller dess licens (dvs. IQ överförs i allmänhet, i förekommande fall, i och med försäljning eller skrotning av fartyget). Inom EU är kvotutväxlingar mellan producentorganisationerna (PO) tillåtna, och det kan finnas informella, oreglerade IQ-marknader (t.ex. i Storbritannien).

Fångstandelar – i huvudsak en annan form av individuella kvoter, där fiskare får en långsiktig och exklusiv del av de tillgängliga fiskemöjligheterna eller TAC. Fångstandelar kan hållas på olika nivåer (samhälle, organisation, företag, enskilda) och kan ge rätt till ett visst fångsttonnage, mycket arbete eller en del av ett område (se TURF nedan). De flesta fångstindelningssystem använder individuella kvoter (IQ) eller individuella överförbara kvoter (ITQ). De flesta EU-länder har för närvarande fångstindelningssystem på plats, även om de inte beskrivs som sådana.

Gemenskapskvoter (CQ) – dessa är som individuella kvoter men som tilldelats en fiskargrupp (en fiskerierorganisation, PO eller hamn). Det är upp till den kollektiva enheten hur kvoten tilldelas och används av dess medlemmar, och att säkerställa att fångsttonnage delas upp, även om denna form av tilldelning ofta övervakas av statliga kvotansvariga.

Individuella insatskvoter (IEQ)- När enskilda fiskare får en andel av långsiktigt arbete (detta kan vara i form av HP, kws, enheter netto / linje, dagar till sjöss, eller en blandning av dessa) kan dessa betraktas som en form av RBM om de garanterar fiskare ett årligt bidrag för insatser (kapacitet x fiskedagar). I vissa fall kan dessa rättigheter vara överlåtbara (ITEQ).

Territoriella användarrättigheter för fiskerinäringen (TURF) - TURF är användarrättigheter som existerar i form av ett definierat territorium / geografiskt område, som tilldelas till, eller görs anspråk på av en användargrupp (fiskesamhälle, företag, organisation, grupp av fartygsägare etc.). TURF ger exklusiv tillgång till upptagning av fisk eller skaldjur inom detta område till en definierad grupp av fiskare. TURF betraktas som en form av RBM eftersom fiskare har en långsiktig exklusiv rätt att få tillgång till fisket. TURF är fysiska, geografiska och icke-överförbara; de kan också vara tidsbundna eller säsongsbetonade.

Begränsad licensiering (LL) - LL begränsar antalet fartyg i fisket, och tillämpas vanligen i samband med tekniska och ansträngningskontroller avseende kapacitet, redskapstyper, rumsliga gränser och målbestånd i enlighet med tillståndsvillkoren.

Individuella överförbara kvoter (ITQer) - ITQer är ännu en form av IQ eller "fångstandel", där fiskare får en **individuell och exklusiv rätt / andel** av tillgången till fiske (t.ex. fångstkvote) som kan **handlas** (säljas eller hyras ut). Historiskt sett baserades den första fördelningen av ITQer på meriter hos kvalificerade fartyg. Liksom IQ kan ITQer i princip återtas av staten, även om detta kan vara svårt i praktiken, och de kan tilldelas för relativt långa perioder, eller till och med på obestämd tid. På grund av sin långsiktiga allokering och möjligheten att handla måste ITQer ses som ett slags privatisering av fiskerättigheter [och betraktas nästan uteslutande som sådana av mottagare]. Regeringarnas förmåga att återkalla ITQer kan också ifrågasättas av ITQ-innehavare och av bankerna, som kan betrakta dem som privata äganderätter.

Effekterna av ITQer på småskaligt kustfiske (SSCF)

ITQ-system införs ofta inom ramen för överkapacitet, en kapplöpning till fisk eller dåliga ekonomiska resultat. Ekonomiska mål för att göra flottan mer konkurrenskraftig och balanserad i förhållande till fiskemöjligheterna innebär att sociala mål ofta prioriteras ner. Effekterna av ITQer på SSCF måste ses i detta sammanhang.

Ett ITQ-system påtvingar marknadsincitament på fiskare som konkurrerande tillverkare. Fler lönsamma fiskare använder sitt kapital för att expandera genom att köpa fler kvoter och olönsamma fiskare säljer sina (och lämnar eventuellt fisket eller byter till icke-kvoterade arter).

ITQer har följande påverkan på SSCF:

- **Ökade kostnader för att få fiskerättigheter sätter press på SSCF** - fiskare utan tillräckliga kvoter för att matcha sina fångster måste köpa eller hyra kvoter, men att köpa är ofta inte ett alternativ för SSCF (mindre kapital och tillgång till finansiering). Kostnaderna för leasing är ofta oöverkomliga och ITQer kan också leda till större administrativa kostnader för fiskare.
- **Kvotkonsolidering av större aktörer sker** - större operatörer köper upp tilläggskvoter medan andra säljer, vilket ökar koncentrationskvoter och ojämlikheter. Nyligen genomförda studier avseende äganderättskvoter för Island, Nya Zeeland och Malta bekräftar alla detta påstående. Dessutom köper storskaliga operatörer ibland kvoter som ett sätt att minska skatteskulder.
- **"Toffelbefälhavare" / "Kvotbaroner" / "Havslorder" växer fram** - några av dem som har ITQer beslutade sig för att lämna branschen och få en inkomst från uthyrning av kvoter och då kvoterna har blivit kommodifierade, ser vissa det som en investeringsmöjlighet - lukrativa alternativ för kvot innehavare, men dyrt för SSCF och andra fiskare som är i behov av leasing. Denna praxis skapar också ett gap mellan ägandet av resursen och de som fiskar resursen och är länkade till kustsamhällen.
- **Vertikal integration och sammanslagning av fiskeföretag sker** - företagen incentiveras att gå samman och integrera för att slå samman sina kvoter. Detta koncentrerar marknadsinflytandet till stora aktörer, vilket minskar tillgången för SSCF.
- **Ökade hinder för nya aktörer** - förutom att licens- och fartygskostnader, måste nya fiskare i de flesta fall köpa eller hyra kvoter för att kunna fiska. Detta gör det svårare för nya fiskare att ansluta sig till SSCF-flottan.
[OBS: de två sista punkterna ovan ökar efterfrågan och därmed kostnaden för leasing eller köp av kvoter. Detta har förvärrats och kommer att fortsätta att förvärras av genomförandet av Landningsskyldigheter och behovet för fiskare att ha tillräckliga kvoter för att täcka inte bara målarter utan också de som kan "kväva" fiskeansträngningar].

Dessa effekter leder ofta till sekundära oavsiktliga förändringar:

- **Småskaliga fiskare kommer att förlita sig mer och mer på icke-kvoterade arter** - när leasade eller köpta kvoter blir dyra kommer SSCF bli begränsade till icke-kvoterade arter vilket koncentrerar ansträngningarna och kan sätta extra press på databristfälliga bestånd. Det kan också orsaka marknadsmättnad och tillhörande minskning av fiskpriserna.
- **Många småskaliga fiskare lämnar branschen** - kapacitetsminskningen är ett tydligt resultat av ITQ-systemen men SSCF är oproportionerligt drabbade.
- **Mindre hamnar stänger och arbetet koncentreras till större hamnar** - vartefter fiskerättigheter koncentreras och SSC-fiskare lämnar fiskenäringen, många små hamnar blir olönsamma vilket påverkar mindre kustsamhällen där fisket är den primära ekonomiska aktiviteten. När hamninfrastruktur har gått förlorad, kommer den inte komma tillbaka igen.
- **Negativa sociala och miljömässiga externa faktorer kan förstärkas** - ITQer (och ekonomisk effektivitet) är blinda för både de sociala konsekvenserna för kustsamhällen och miljöpåverkan när mer destruktiva redskapstyper används mer och mer. Hela samhällen går förlorade när kvoten konsolideras någon annanstans.

På grund av dessa effekter på SSCF föreslår vi användning av **alternativ till ITQer** för småskaligt fiske, där kvoten hålls som nationellt ägande; kvoten för SSCF är poolad och poolen är örönmärkt med bestämmelser för att underlätta framtida tillgång för unga fiskare i fiskenäringen; denna kvot bör inte vara överlåtbar och den ursprungliga tilldelningen bör baseras på kriterier i enlighet med artikel 17 i den gemensamma fiskepolitiken.

Bra designegenskaper hos RBM-system

Om RBM ska användas, måste den utformas mycket noggrant för att säkerställa skyddet av rättigheter för SSCF. Det är en absolut nödvändighet att SSCF ska finnas representerade i alla skeden av designprocessen om systemet ska kunna leverera rättvisa resultat för fiskare och kustsamhällen.

I synnerhet uppmanar vi till att följande funktioner ska vara integrerade i alla RBM-system:

- **Offentlig kontroll:** Även om kvoterna kan vara ett långsiktigt och säkert privilegium, måste det yttersta ägandet behållas av den medlemsstat som har en verklig möjlighet att återkalla det under vissa omständigheter och utan ersättning. Temporära bestämmelser eller avtalstidsbundna klausuler skall ingå i första hand.
- **Rättvis ursprunglig tilldelning:** SSCF missgynnas redan från början genom den orättvisa fördelningen av kvoter om de inte enligt lag var skyldiga att ha fångsthistorik, eller om referensperioden för fångstperioder sätts under perioder som sätter dem i underläge. Kvotomfördelningar för att rätta till historiska oförrätter behövs.
- **En separat kontrollerad SSCF-kvotpool:** För att uppnå bredare sociala och miljömässiga mål, behöver en lämplig andel av den nationella kvoten avsättas till SSCF, fördelas med hjälp av prestationsrelaterade kriterier (CFP artikel 17) och ge tillgång till nya aktörer inom fisket.

Och för ITQ-system i synnerhet:

- **Restriktioner för ägande och koncentration måste ingå:** Endast aktiva fiskare bör tillåtas att inneha kvoter, med fastställda gränser för den mängd kvoter någon individ eller företag kan inneha. Kvotäggande behöver begränsas för att förhindra uppkomsten av "toffelbefälhavare" eller "kvotbaroner".
- **Separata marknader för olika flottor som systemdesign:** SSCF-kvoter bör vara helt separata eller inringade. Detta för att förhindra att kvoter lämnar SSCF och dess koncentration till andra, till förfång för de små kustfiskesamhällena.

Slutsatser

Uppmaningar att genomföra ITQer i vissa EU-länder tar inte tillräcklig hänsyn till de snedvridna resultaten som ITQer ger. Bevis från ett flertal studier visar en rad negativa konsekvenser i samband med ITQer, särskilt för SSCF.

- ITQer innebär ofta att tillgången till fisket är svårare för SSCF, särskilt när deras ursprungliga tilldelning av kvoter har varit restriktiv; ITQer förhindrar också tillgång för nya aktörer, vilket resulterar i koncentration av rikedom och inflytande samt ojämlikhet och sociala klyftor inom fiskesamhällen.
- Det är tveksamt om effektivisering och kapacitetsminskning bäst kan uppnås genom att förkasta SSCF-fiskare. SSCF har generellt mycket låg kapacitet och fångar en mycket liten andel av den nationella kvoten.
- ITQer kan negativt påverka SSCF genom att koncentrera fisket runt större fiskehamnar.

- ITQer medför stora risker, särskilt när dåligt utformade (eller då de skapats som standard eller avreglering - exempelvis i Storbritannien).
- ITQer är ett system baserat på en ekonomisk logik som inte tar hänsyn till bredare effekter och olika former av värde. Det är dessa bredare former av värde som (förutom livsmedelsförsörjning) SSCF ger till kustsamhällen.
- Det är sant att ITQ-system kan variera mycket i praktiken och i många fall innehåller skyddsåtgärder för att mildra en del av deras negativa effekter. Trots dessa skyddsåtgärder, är det ovanligt att hitta ett ITQ-system som inte allvarligt har missgynnat SSCF på något sätt, eller där skyddsåtgärder har urholkats över tiden.
- ITQer underminerar arvsrättigheterna hos SSCF och upprätthållandet av fiske och icke-fiskerelaterad sysselsättning, kunskaper, färdigheter och tradition i små kustsamhällen.

LIFEs ställningstagande avseende ITQer

Low Impact Fishers of Europe (LIFE) motsätter sig Individuella överförbara kvoter (ITQer) som en integrerad del av EU:s politik och förvaltning av fisket på grund av den oproportionerligt negativa inverkan de har på småskaliga kustfiskare och fiskesamhällen.

Alternativa former av tilldelning av fiskemöjligheter kan ge sociala, miljömässiga och ekonomiska fördelar utan att äventyra överlevnaden av småskaliga flottor och det bredare värde de ger till samhället.

Alternativ inkluderar: poolade kvoter för SSCF-producentorganisationerna, fiskerikooperativ eller andra kollektiva organisationsformer som kan ge den säkerhet som krävs och lika tillgång till kvoten för alla medlemmar; att avsätta en del av den nationella kvoten för omfördelning enligt sociala, miljömässiga och ekonomiska kriterier (i enlighet med artikel 17 i GFP). Medlemsstaterna kan sedan säkerställa att SSCF överlever och frodas i enlighet med målen för den gemensamma fiskepolitiken (artikel 2.1, 2.5.f), 2.5.i)); denna sammanslagna kvot, som hålls kollektivt, kan med lämpliga fördelningskriterier också användas för att säkerställa att nya aktörer kommer in i SSC-fisket, vilket garanterar en framtid för unga fiskare och SSCF självt; en poolkvot bör också införas för särskilda allokeringar för att upprätthålla en mångsidig och hållbar SSCF-flotta.

Det är viktigt att tilldelningen av kvoter är kriteriebaserad (artikel 17 i den gemensamma fiskepolitiken) och inte enbart på ibland tvivelaktig fångsthistorik. Ge miljömässiga och sociala kriterier prioritet över fångsthistorik kommer också att innebära en förskjutning mot fiske som ger mindre påverkan och högre värde för samhället.

Viktigast av allt - fisk bör förbli en allmän resurs och tillgång till fiskbestånden bör hanteras och regleras av regeringen. Privatiseringen av tillträdesrätten till fiskeresurserna är oacceptabelt och inte i linje med allmänintresset, våra medlemmars intressen eller kustsamhällens intressen.

När ITQs påläggs oss, kräver vi att: lämpliga skyddsåtgärder vidtas för att säkerställa att endast aktiva fiskare kan hålla ITQer; genuina gränser för koncentrationen av ITQer fastställs; tillräckliga och rättvisa mängder av icke-överförbara kvoter avsätts och öronmärks för småskaliga fiskare, en andel som är reserverad för att säkerställa att unga fiskare ska kunna komma in i branschen.

ITQ informationsblad för LIFE-medlemmar

Föregivna fördelar med ITQer

- **Effektivitet** – Vanligtvis en snäv definition av ekonomisk eller teknisk effektivitet som inte tar de externa kostnaderna under beaktande (såsom miljöpåverkan). Ekonomisk effektivitet kan bidra till att uppnå mindre negativa ekologiska effekter eller lokal sysselsättningsgenerering.
- **Lönsamhet** - ITQer förbättrar vanligtvis lönsamheten för fartyg som finns kvar i flottan, men många fiskare kommer att lämna när kvoten konsolideras och kvotleasing kan vara oöverkomligt dyr för icke-kvotfartyg och nya aktörer. En annan negativ effekt av ITQer är tendensen att operatörer i större skala, med fokus på ekonomisk effektivitet, använder besättningar från att utvecklings- och andra icke EU-länder på bekostnad av lokala arbetare och arbetsnormer.
- **Förbättrad förvaltning** - ej bevisat. Ofta är det sammanflätat när det finns en TAC som grundar sig på god vetenskap och verkställighet, som är de verkliga faktorerna för ett hållbart fiske.
- **Hållbarhet (selektivitet / kasseringar)** - inga avgörande bevis. Utsortering och / eller underrapportering kan öka med ITQer.
- **Kapacitetsminskning** - ja, men det är ett mål med kompromisser också. Kapacitetsminskning har en oproportionerlig effekt på SSCF, med resulterande betydande negativa sociala och ekonomiska effekter på kustområdena.
- **Win-Win** - miljövinster är tveksamma. Ekonomiska fördelar kan ske på bekostnad av samhällen som förlorar. Den tredje, sociala dimensionen av hållbarhet bör inte förbises. Ojämligheten kan öka när SSCF har begränsad tillgång till finansiering och kapital / driftskostnader ökar (för att köpa eller hyra kvoter), vilket sätter dem i underläge i förhållande till storskaliga aktörer eller företag.
- **Bättre planering** - det är möjligt utan ett ITQ-system.
- **Rättvisa utfall** - marknaderna är inte fria från värderingar. Det finns också externa effekter och marknadsmisslyckanden genom makt- och rikedomsobalanser.

Effekterna av ITQer på småskaligt fiske

Ett ITQ-system påtvingar marknadsincitament på fiskare som konkurrerande tillverkare. De fiskare som är mest lönsamma kan använda vinster för att utöka sin verksamhet genom att köpa fler kvoter medan olönsamma fiskare tvingas sälja sina. Operatörer och utomstående investerare kan samla på sig ITQer och hyra ut kvoter till fiskare som inte har råd att köpa kvoter själva.

Dessa förändringar har följande konsekvenser:

- Ökade kostnader för att få fiskerättigheter sätter finansiellt och operativt säkerhetsstryck på SSCF med potential att öka ekonomiska (inklusive konkurs), hälso- och säkerhetsrisker. Kvotkonsolidering av större operatörer driver kraftobalanser.
- ”Toffelbefälhavare” och ”Havslorder” driver ojämlikhet inom fiskerinäringen och ökar kostnaderna för dem måste köpa eller leasa kvoter.
- Vertikal integration och sammanslagning av fiskeföretag skapar maktobalanser
- Ökade inträdeshinder för nya fiskare innebär att nuvarande branschåldersprofil ökar

Dessa effekter leder då ofta till följande sekundära förändringar:

- Småskaliga fiskare tvingas att koncentrera sig på icke-kvoterade arter, vilket kan leda till överfiske, och kan orsaka att fiskpriserna sjunker vartefter marknaderna översvämmas av ”mättnader” i synnerhet i icke-TAC-områden

- Ett oproportionerligt stort antal småskaliga fiskare lämnar näringen av ekonomiska skäl som skapas främst genom orättvis fördelning och bristande tillgång, även om deras fiskemetoder är skonsamma och hållbara
- Mindre hamnar stänger och arbetet koncentreras till större hamnar, vilket har en inverkan på kust- och landsbygdssamhällen.
- Negativa sociala och miljömässiga effekter kan öka.

Slutsats

ITQer är ett system baserat på en ekonomisk logik som inte tar hänsyn till bredare effekter och olika former av värde. De gör tillgång till fiske svårare för småskaliga fiskare, förhindrar åtkomst för nya fiskare, leder till ekonomisk konsolidering och driver ojämlikhet, och påverkar negativt små kustsamhällen.